

בש"פ 7979/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7979/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר רביעית מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ב בכסלו התשע"ה (04.12.14)

בשם המבקשת: עו"ד תומר סגלוביץ

בשם המשיב: עו"ד פאדי שרקאווי

החלטה

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצר רביעית של המשיב בתשעים ימים החל מיום 6.12.2014 או עד למתן פסק הדין בת"פ 24351-06-13 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

1. נגד המשיב הוגש ביום 12.6.2013 כתב אישום המייחס לו עבירות של שידול להתעללות בקטין או בחסר ישע לפי סעיפים 368 סיפא ו-30 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן עבירות של התעללות בקטין או בחסר ישע לפי סעיפים 368 סיפא ו-29 לחוק העונשין; תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין; כליאת שווא לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין; מעשים מגונים לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפת קטין או חסר ישע לפי סעיף 368 רישא לחוק העונשין; שידול לכליאת שווא לפי סעיפים 377 רישא ו-30 לחוק העונשין ועבירה של מעשה מגונה בכוח לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין. הטענות בכתב האישום פורטו בהליכים

עמוד 1

קודמים בעניינו של המשיב (בש"פ 1693/14; בש"פ 4909/14; בש"פ 3847/14; בש"פ 5739/14) ועל כן נעמוד עליהן בתמצית. על פי הנטען, המשיב עמד בראש "....." (להלן: הקבוצה) - קבוצה של חמש משפחות המתגוררות בשכונת ב..... אשר נהגה לקיים מפגשים בהם ייעץ המשיב לחברי הקבוצה בענייניהם האישיים ובסוגיות הקשורות בחינוך ילדיהם. המשיב הורה לחברי הקבוצה להעניש את ילדיהם במכות באמצעות חפצים, וכן באמצעות כליאה ממושכת בשירותים או בחדר למשך מספר ימים וכן באמצעות מריחת צואה על גופם ומניעת אוכל ושתייה מהם. בחלק מן המקרים, ביצע המשיב בעצמו את מעשי ההתעללות בילדים ובנוסף נהג להכות את אחת מנשות הקבוצה, להשפילה, לבזותה מינית ולכלוא אותה בביתו.

2. בד בבד עם כתב האישום האמור הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו וטענה כי קיימות ראיות לכאורה וכן כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה וכי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט מצדו משום שמרבית עדי התביעה מתגוררים במקום מגוריו וחלקם משתייכים עדיין לקבוצה. ביום 26.6.2013 הורה בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ר' שפירא) על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בקובעו כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית מבוססת נגד המשיב וכן כי פרט לקיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית, המעשים המתוארים בכתב האישום ונסיבות ביצועם מעידים על המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד נקבע כי הראיות שהוצגו בפני בית המשפט המחוזי מצביעות על חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט מצד המשיב. בית המשפט הוסיף וקבע כי אין בחלופות המעצר אותן הציע המשיב כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו אך ציין כי ניתן יהיה לשוב ולשקול את שחרורו ממעצר לאחר שמיעת עדותם של 28 העדים הראשונים המפורטים בכתב האישום. ביום 22.7.2013 נדחה ערר שהגיש המשיב על החלטת בית המשפט המחוזי (בש"פ 5040/13). בהמשך, נדחו בקשות לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המשיב וכן עררים שהוגשו על חלק מהחלטות אלו, וזאת נוכח המסקנה אליה הגיע בית המשפט כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב שרירה וקיימת וכן בהסתמך על מסקנתו של שירות המבחן בתסקירים שהגיש בעניינו של המשיב לפיה חלופות המעצר אותן הציע אינן מאיינות את מסוכנותו.

3. ביום 9.9.2014 הוגש תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב לבית המשפט המחוזי בו בחן שירות המבחן בשנית ארבעה מפקחים אותם הציע המשיב בעברוכן מפקח אחד חדש. שירות המבחן ציין כי חלק מן המפקחים - אותם בחן בעבר - ממשיכים לנקוט כלפי המשיב הזדהות יתרה ועל כן הטיל שירות המבחן ספק ביכולתם לפקח עליו באופן רציף, סמכותי ומציב גבולות. תסקיר מעצר נוסף שנערך לבקשת המשיב, הוגש ביום 18.11.2014, ובו בחן שירות המבחן שלושה מפקחים שהוצע כי יפקחו על המשיב בדירה בעכו. שירות המבחן אמנם התרשם כי המפקחים המוצעים הם אנשים נורמטיביים אך ציין כי לא ברורה מידת היכרותם עם המשיב. עוד צוין בתסקיר כי המפקחים המוצעים מנהלים חיי משפחה וכי שניים מהם עובדים ואינם יכולים לשמש חלופת מעצר ראויה. מטעמים אלו, המליץ שירות המבחן שלא לשחרר את המשיב לחלופת המעצר המוצעת. נוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן, דחה בית המשפט המחוזי ביום 20.11.2014 בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המשיב. אך המשיב לא אמר נואש ולדבריו הוא הציע מפקחים חדשים אשר טרם נבדקו, ולגביהם צפוי שירות המבחן להגיש תסקיר נוסף.

4. בינתיים, ומשההליך המשפטי בעניינו של המשיב לא הסתיים בתום 9 חודשים מעת מעצרו ואף לאחר שהוארך שלוש פעמים למשך 90 ימים בכל פעם (ראו החלטות בית משפט זה בבש"פ 1693/14, בבש"פ 3847/14 ובבש"פ 5739/14), עותרת המבקשת להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים בפעם הרביעית. המבקשת טוענת כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב לא פחתה והיא תומכת טענה זו בתסקירי שירות המבחן האחרונים אשר הוגשו בעניינו. המבקשת מוסיפה וטוענת כי משפטו של המשיב מתקדם כהלכה, כי הסתיימה פרשת התביעה ופרשת ההגנה נמצאת בעיצומה, כי נשמעו עד כה חמישה עדי הגנה וכי לעת עתה קבוע מועד הוכחות נוסף ביום 18.12.2014 ובו צפוי

להסתיים שלב ההוכחות, עם שמיעתם של שמונה עדי ההגנה האחרונים.

5. המשיב מצדו מתנגד לבקשה. אשר למסוכנות הנשקפת ממנו טוען המשיב כי תסקירי שירות המבחן בעניינו הם שטחיים והוא תוהה בהקשר זה הכיצד קבע שירות המבחן כי כל המפקחים הרבים שהציע אינם מתאימים. אשר לקצב התקדמות ההליך, טוען המשיב כי פרשת ההגנה אינה צפויה להסתיים ביום 18.12.2014 וכי עם סיום שמיעת הראיות צפויים להישמע סיכומים של הצדדים ועל כן יעבור זמן לא מבוטל עד להכרעת הדין בהליך. עוד טוען המשיב כי הגם שבהחלטתו המקורית של בית המשפט קמא להורות על מעצרו עד תום ההליכים צוין כי בתום עדותם של 28 העדים הראשונים יהיה מקום לשוב ולבחון בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, לא כך נעשה. לבסוף טוען המשיב כי הוא אינו בקו הבריאות וכי הוא שווה במעצר רחוק ממקום מגוריו והדבר מקשה על מבקריו.

6. דין הבקשה להתקבל.

לא אחת נפסק כי בעת בחינת הארכת מעצר של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לשקול שני שיקולים עיקריים-המסוכנות הנשקפת מן הנאשם וקצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 4106/14 מדינת ישראל נ' זוננשוילי, פסקה 5 (17.6.2014); בש"פ 2276/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 4 (24.4.2014)). המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ואלה מלמדות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו כמי שלכאורה ביצע בעצמו ואף הורה לאחרים לבצע מעשים קשים בעיקר כלפי קטינים חסרי ישע. עוד מיוחסות למשיב עבירות הנוגעות להתעללות באחת מנשות הקבוצה. המסקנה כי מן המשיב נשקפת מסוכנות נתמכת בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו, בהם שב שירות המבחן ומציין כי קיים סיכון בלתי מבוטל להישנות התנהגות פורצת גבולות מצידו וכן קיים קושי בעמידה בסייגי שחרור ועל כן לא ניתן לשחררו לחלופת מעצר. בהקשר זה יש לדחות את טענות המשיב ככל שהן מתייחסות לאיכותם של תסקירי שירות המבחן. עיון בתסקירים מעלה כי טענה זו מוטב היה שלא נטענה משנטענה בהיות התסקירים מפורטים ויסודיים. אשר לקצב התקדמות ההליך, בהינתן העובדה שפרשת ההגנה צפויה להסתיים בקרוב ניתן לצפות כי ההליך כולו יסתיים בתוך תקופת ההארכה המבוקשת ובאיזון הראוי נראה כי מטעמים אלה כולם יש להיענות לבקשה.

בשולי הדברים ובכל הנוגע לטענות בדבר מצבו הבריאותי של המשיב, יצוין כי בתסקיר שירות המבחן מיום 29.5.2014 צוין כי המשיב מקבל טיפול רפואי בעת מעצרו וחזקה על שירות בתי הסוהר כי יעניק מענה הולם לצרכיו הרפואיים של המשיב.

7. אשר על כן, הבקשה מתקבלת ומעצרו של המשיב מוארך בתשעים ימים החל מיום 6.12.2014 או עד למתן פסק-דין בת"פ 24351-06-13 בבית המשפט המחוזי, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ז בכסלו התשע"ה (9.12.2014).

ש ו פ ט ת
